

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Valentini Mangioni Per Vsini E Societate Iesv, In
Signatura Sacra Pœnitentiariæ S.D.N. Papæ Consultoris
Theologi De Religiosa Pauptate non excludente rerum
Dominium nec Ius testandi Opvscvlvm ...**

Mangionius, Valentinus

Coloniæ, 1639

I. Argvmentvm, Quo probatur retentio Dominij post Vota ex Iure Societatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63077](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63077)

rem, hoc est, acceptare suo tempore gradum Professorum, qui in Societate supradicta vota solemniter faciunt, sicut omnes alij Religiosi, vel gradum Coadiutoris formati, qui etiam suo tempore emittit supradicta tria vota non solemnia, sed solum publica: quorum vi amittit illicò Dominium suorum bonorum, & fit incapax successionis: potest tamen cum causâ à Religione dimitti.

9 Nomine autem *Probationis* intelligitur non solum tempus biennij Nouitiatus; sed etiam, quod durat ab emissionem votorum simplicium, quæ fit absoluto biennio vsque ad tempus, quo quis promouetur ad gradum Professi vel Coadiutoris formati. omitto textus qui passim occurrunt in Constitutionibus, contentus vnico, qui habetur parte 4. ca. 4. lit. E vbi ita dicitur: quod autem promittit Scholasticus in Societate, est in eius Corpus ingredi, vt statim obseruet Castitatem, Paupertatem, & Obedientiam actu iuxta Societatis consuetudinem, siue admissus sit, vt post absoluta studia sit Professus, siue Coadiutor formatus, & sic consequenter potest illum statim Superior admittere in Scholasticum, ac simul in Probationem, ad hoc, vt ad Professorum gradum, vel Coadiutorum suo tempore admittatur. His notatis ad Assertionis positæ confirmationem veniamus.

PRIMUM ARGUMENTVM
ex Iure Societatis.

10 I. **O**ccurrit textus clarissimus ex part. 6. cap. 2. quod totum est de ijs, que ad Paupertatem
pere

pertinet, vbi cum S. Fundator. §. ii. dixisset sic. Vt ni-
 bil proprium domi teneri, ita nec foris, apud alios potest:
 & quisque ijs, qua de communi data fuerint ad vsum su-
 um necessarium aut conuenientem, resecatis superfluis, sit
 contentus; addit quæ sequuntur lit. H. Intelligendum
 est hoc absolutè de Professis, & Coadiutoribus formatis.
 Cæterum in Scholaribus, qui tempus Probationis non-
 dum expleuerunt, hoc intelligi debet de rebus ijs, qua in
 presentia subsint eorum dispositioni: nihil enim horum
 habere debent, nisi conscio & approbante Superiore. neque
 verò sermo est de bonis, qua forte procul inde illi habent, de
 domibus scilicet vel rebus alijs: sed quod ad hæc attinet,
 parati etiam esse debebunt, vt illis se abdicent, quandocun-
 que Superiori videretur; Vt in Examine dictū est. Ex hoc
 loco habemus primò hic agi de modo, quo singu-
 li, qui sunt in Societate, obseruare debeant votum
 Paupertatis, cuiuscumque gradus sint. Secundò,
 esse sermonem tam de bonis mobilibus & pecu-
 nijs, quàm de immobilibus. Tertiò, constituen-
 dam esse aliquant differentiam inter Professos &
 Coadiutores formatos ex vna parte, & inter
 Scholares ex altera. His positis, sic argumentari
 licet. Si Scholares nõ retineant Dominium parti-
 culare actiuum honorum suorum, nullum est dif-
 crimen inter ipsos & Professos, quod tamen esse
 debet, ergo retinent. Satur antecedens, quia
 conscio & approbante Superiore, etiam Professi
 possunt habere aliqua bona, & de facto habent
 ad suum vsum. Sine consensu eorundem Superio-
 rum neque Professi, neque Scholares possunt ha-
 bere vllam rem, nam alioqui essent Proprietarij:

ergo quando constitutio dicit, *Professos nihil proprium habere posse absolutè; & Scholares habere posse conscio & approbante Superiore*, non potest habere alium sensum, quàm quod Professi nihil habere possunt, quoad Dominium & proprietatem neq; sine, neque cum licentia Superiorum; Scholares verò *conscio & approbante Superiore* possunt habere proprium, non quidem vt proprium, & independenter à voluntate Præsidium, sed quoad Dominium & proprietatem radicalem, & vsum solum cum eorundem consensu, vt Religiosos decet: cuius tamen Dominij radicalis & proprietatis Professi incapaces sunt.

II Aduertarij hic exerunt suam Dominij distinctionem; & dicunt primò, discrimen consistere in hoc, quod Scholares habeant Dominium in communi respectu bonorum Collegij, cuius membra sunt, Professi non habeant.

Sed contra, primò Quia etiam Professi habent Dominium in communi bonorum earum Domorum, quorum membra sunt.

Secundò, in hoc textu nomine *bonorum*, intelliguntur ea, *quæ sunt sub dispositione ipsorum Scholarium, & quæ procul inde ipsi habent, vt sunt domus, &c.* talia autem non sunt bona Collegiorum, sed quæ ipsi possident.

Dicunt secundò, Scholares retinere Dominium passiuum suorum bonorū. sed contra, primò, quia retinent Dominium bonorum eorum, quæ deinde Superioris iussu distributuri sunt in pauperes; hæc autem distributio non potest fieri sine
Domi;

Dominio actiuo particulari, cum actualis distributio supponat tamquam suum principium ius & facultatem actiuam.

Contra secundò, quia si Scholastici retinent solum Dominium passiuum suorum bonorum; actiuum penes quem erit? Respondebunt, esse penes eos, qui succelsere Scholaribus, vel ex testamento, vel ab Intestato, sed cõtra, quia haec bona debent Scholares, quando Superior iusserit, in pauperes distribuere, quã autem hoc fieri poterit; si iam Dominium actiuum translatum fuit in successores? maneat ergo, Dominium de quo textus loquitur, esse actiuum & particulare.

¶ I. Produco textum ex part 4 in cap 4. quod est 12
de Scholasticis admissis conseruandis, lit 5. ubi cum S. Pater dixisset, Scholasticum debere statim obseruare Castitatem, Paupertatem & Obedientiam actu, iuxta Societatis consuetudinem; hæc verba subdit: hæc consuetudo facit, vt quamuis paupertatis votum sit emissum; bona tamen temporalia haberi possint ad certum vsque tempus, quod superiori intra probationis spaiam videbitur. Ex quibus verbis sic argumentor, Scholasticus post votum Paupertatis habere potest bona. Ergo retinere illorum Dominium. Ergo per votum, illud nõ amisit: quæ omnia clara sunt ex terminis.

Respondere possunt Aduersarij, Scholasticum 13
amisisse Dominium particulare, & actiuum, retinere Dominium in communi, & passiuum.

Contra, quia Scholasticus post vota paupertatis 14
potest habere bona, ad certum vsque tempus quod Superiori videbitur. Ergo quando Superiori videbitur,

A S

tene

tenetur se illis abdicare. Ergo interim illa habet. Superiori autem ordinariè videtur, hanc abdicationem esse faciendam, post tres, vel quatuor annos ab ingressu in Nouitiatum, iuxta Decretum P. Claudij Aquavivæ piæ memoriæ; confirmatum à VII. Congregatione generali Canon. 17. §. 5. ubi statuitur, quod Nostris honorum possessio quadriennio concedatur, & non diutius sine consensu Præpositi Generalis: licet etiam citius fieri permittatur. Supponamus ergo, aliquem Scholasticum iuberi à Superiore abdicare se Dominio bonorum, quæ habet, post tres vel quatuor annos ab ingressu, ut ferè iam fit. In hoc casu quæro ab Aduersarijs, quo bonorum Dominio se abdicabit hic Scholasticus? non *particulari*: quia per ipsos istud amisit ex vi votorum, quæ nuncupavit post biennium. Dicent, abdicabit se *Dominio in Communi*. Contra, quia isto Dominio non priuatur, nisi per vota solemnia, si fiat Professor, vel publica, si Coadiutor formatus: & Scholares Societatis post huiusmodi bonorum abdicationem factam iussu Superiorum, adhuc per plures annos remanent in gradu Scholasticorum, nec promouentur ad gradum Professorum, vel Coadiutorum formatorum, nisi post absoluta studia, quæ in Societate requirunt ferè septem annos, & post Doctionem litterarum humaniorum per quatuor, vel quinque annos, & post vnum annû tertix probationis: interim, ergo post factam abdicationem bonorum, cum sint adhuc Scholastici; retinent *Dominium in cõmuni*, per Doctores istos, qui *Dominium in communi* esse dicunt, quod

quod

Quod habent Scholastici respectu bonorum Collegij, cuius membra sunt; ergo per illam abdicationem factam iussu Superiorum, non abdicant *Dominium in communi*. Neque abdicant *Dominium passuum*: quia dum sunt in gradu Scholasticorum, in quo, ut diximus, possunt esse etiam post factam bonorum abdicationem, retinent capacitatem ad recuperanda sua bona in casu dimissionis, in qua capacitate iuxta Doctores eosdem consistit *Dominium passuum*; Ergo Scholares per abdicationem bonorum factam iussu Superiorum, amittunt *Dominium particulare, & actiuum*, non *Dominium in communi, & passuum*, ergo ante factam abdicationem, quam faciunt dum sunt in statu Scholarium, retinent *Dominium particulare, & actiuum*; quod Aduersarij negant.

III. Profero textum ex parte 3. quæ est de con- 15
seruandis illis, qui probantur in domibus, & Collegijs;
& consequenter de Scholaribus, ut apparet ex
cap. I. § 1. in quo capite §. 7. hæc habentur.
Ut experiri incipiant sanctæ Paupertatæ virtutem, doceantur omnes, quod nulla re tanquam propria uti debeant. quamuis necesse non sit, bonorum suorum tempore Probationis possessione se abdicare, nisi id Superior post elapsam primum annum iuberet, iudicans in huiusmodi bonis, tentationum occasionem; & minus, proficiendi in spiritu habere aliquem, ut qui illis adhareat, aliquo immoderato amore, vel confidentia: & tunc qui se exuit bonis suis, sequatur Christi consilia. Pro sua tamen deuotione ad hoc potius, quam illud opus dispensare bona sua, vel eorum
partem

partem

partem poterit ; Explicare autem volens S. Pater quid intelligeret nomine *Possessionis*, hæc addit *lit. F. possessione bonorum suorum se abdicare, tam de proprijs bonis intelligendum est, quæ habet penes se, vel alios, quàm de iure, vel actione, quæ ei competit ad bona quæ sperat, siue secularia illa, siue Ecclesiastica sint, quando hoc fieri debeat, Prepositi Generalis, vel eius, cui ille facultatem communicauerit, arbitrio relinquetur.* Ex quibus verbis Constitutionis hoc argumentum formo, ut ostendam Scholares post emissa vota retinere *Dominium particulare & actiuum*: & non solum illud in *Communi, & passiuum*, quod Aduersarij commentati sunt. Agitur hoc loco de illorum bonorum possessione, & Dominio, quæ respectu Scholarium dici possunt *sua, propria, secularia, Ecclesiastica, & talia*, ad quæ Scholaris habeat *ius, & Actionem*, quæ Scholaris speret, quibus se abdicare possit, ac debeat dispensando iuxta *Consilium Christi*, id est *Pauperibus*: & quæ bona post abdicationem factam amplius non possideantur, nec habeantur de facto, & abdicata auferant *temptationum occasionem, & immoderatam confidentiam*; ideoque Scholaris *constanter perseueret in sua vocatione*, quando quidem à se per illam abdicationem *submouit omnem fiduciam bona iam dispensata recuperandi*. hæc omnia commodissimè quadrant in bona quorum Scholastico competit *possessio, & Dominium in particulari & actiuum*, & nullo modo possunt accommodari bonis, quorum Scholasticus habeat *Dominium in communi & passiuum*. patet vtraque pars huius assumptionis.

16 Nam si dicamus Scholasticum retinere possessionem

sessio-

ssessionem, & *Dominium in particulari & actiuum*, illa bona dici possunt *sua*: possunt dici *propria*: possunt esse *secularia*, hoc est *Patrimonialia*: *Ecclesiastica*, quia potest fieri, vt Scholasticus habeat aliquod beneficium, vel pensionem Ecclesiasticam: potest etiam Scholari competere *Ius & actio* ad aliqua bona, v. g. ad legitimam in bonis Paternis, & ad aliquam successionem hereditariam: potest etiam Scholasticus *sperare* bona quæ non habet, potest exuere se suis bonis, à se illa *abdicando* & *dispensando in pauperes*, qua abdicatione facta Scholaris non habet amplius illa bona, quare etiam *submouit à se tentationum occasionem, & immoderatam confidentiam*: quia donata pauperibus non possunt vnquam recuperari; ideo que Scholaris constanter pergit in Dei obsequio.

Quod si, vt volunt Aduersarij, agatur hoc loco de bonis, quorum Scholari competat *Dominium in communi*; omnia supradicta erunt intelligenda de bonis Collegiorum: nam isti *Dominium in communi*, quod Scholares Societatis retinent, aiunt esse *Dominium bonorum Collegiorum*, quorum ipsi membra sunt. Atqui bona Collegiorum non possunt dici, nec sunt *sua*, id est *Scholarium*: nec *propria*; cum sint communia: nec *secularia*; quia sunt *Religiosa*: nec *Ecclesiastica*; quia raro admodum Collegia habent beneficia & pensiones, sicut nec *Ius & actionem* ad legitimas, vel successiones hereditarias, ne ratione quidem ipsorum Scholarium, vt dicitur *part 6. cap. 2. §. 12.* prætere bona Collegiorum Scholares *non sperant, sed possident;*
nec

nec possunt se illis exuere donando pauperibus, quia sunt Collegiorum & non sua: Ergo cum verba Constitutionis non possint intelligi de possessione, & *Dominio in communi*, necessario accipienda sunt de possessione, & *Dominio particulari*. Quod verò neque intelligi possint de *Dominio passiuo*, patet euidenter; quia istud *Dominium passiuum* per Aduersarios, Scholares retinet semper vsque ad tempus Professionis, vel vota publica Coadiutorum formatorum, quia nimirum est capacitas ad recuperanda bona, quæ habebant in seculo; Constitutio autem loquitur de bonis, quibus se Scholaris exuere debet, dispensando illa pauperibus. Ergo non sunt bona, quæ Scholaris habebat in seculo, quia illa non potest dispensare ex istorum sententia, quia istorum bonorum amiserunt *Dominium actiuum & particulare*, emittendo vota simplicia post Nouitiatum, & maximè, vt ipsi contendunt, Titius, qui illorum Ius transmisit in Caium. Accedit quod *Dominium passiuum*, non potest retineri respectu beneficiorum, & pensionum Ecclesiasticarum, quæ forte Scholaris in seculo habebat, & iuxta principia Istorum ipso iure vacarunt per emissionem votorum simplicium, absoluto biennio Nouitatus. Ex quibus omnibus manifestè constat, possessionem bonorum & *Dominium*, de quibus loquitur Constitutio, esse possessionem & *Dominium particulare, & actiuum*, quod scilicet Scholaris emittendo vota non amisit, sed adhuc retinet.

18 I V. Adduco textum ex *Examine Generali. c. 4.*
vbi

vbi cum S. Fundator. §. 1. dixisset, quod quicumque
 Societatem ingredi valent, antequam in domo aliqua vel
 Collegio viuere incipiant, debent omnia bona temporalia,
 qua habuerunt, distribuere & renunciare, ac disponere
 de ijs, qua ipsis obuenire possent, eamque distributionem
 esse faciendam primum in res debitas & obligatorias, si
 qua fuerint: si vero tales nulla fuerint; in pia & sancta
 opera, iuxta illud: disperfit, dedit pauperibus, & illud: si
 vis perfectus esse, vade & vende omnia qua habes, & da
 pauperibus, & sequere me; subdit §. 2. hæc verba.
 Quod si statim propter aliquas honestas causas bona non
 relinquet; promittat, se promptè relictorum omnia post
 vnum ab ingressu absolutum annum, quandocunque per
 Superiorem iniunctum ei fuerit in reliquo tempore Proba-
 tionis, quo completo ante Professionem Professi, & ante
 tria vota publica, Coadiutores re ipsa relinquere, ac pau-
 peribus dispensare debent, vt Consilium Euangelicum,
 quod non dicit, da consanguineis, sed pauperibus, perfe-
 ctius sequantur. Ex quo loco hoc argumentum con-
 ficio. Qui ante ingressum in Societatem bona sua
 pauperibus non distribuerunt, tenentur distribu-
 ere, quandocunque Superiori videbitur ante Pro-
 fessionem futuri Professi, vel ante vota publica
 Coadiutores formati: Ergo suorum bonorum
 Dominium non transmiserunt in alios per voto-
 rum simplicium emissionem. Antecedens patet ex
 verbis allatis: consequentia probatur, quia, si suo-
 rum bonorum Dominium Scholares per vota a-
 miserunt; frustra iubentur esse parati ante Profes-
 sionem, vel vota publica illorum Dominiū renun-
 ciare, & bona distribuere pauperibus: Ergo suorum
 bono-

bonorum retinent Dominium. Respondent Aduerſarij, retinere *Dominium in communi*, respectu bonorum Collegij, cuius sunt membra, & *passiuū*, respectu bonorum suorum, ad quæ recuperanda ius habent in casu, quo dimittantur à Societate.

19 Contra autem, quia *Dominium* illud in communi non potest deseruire ad id, quod intendit Constitutio, vt scilicet Scholares distribuunt bona, quæ non distribuuntur in seculo, quandoeunque Superior iniunxerit, & ratio est, quia bona Collegij, respectu quorū est istud *Dominium in communi*, Scholares, vt iam dixi, nec tenentur, nec possunt distribuere. Nō potest esse *Dominium passiuum* tantum illud quod Scholares retinent post vota simplicia, quia illud est solum Ius recuperandi bona, vt isti dicunt, amissa per vota simplicia in casu dimissionis; *Dominium* autem, de quo est quæstio; debet deseruire ad distribuenda bona, quæ in seculo habebantur: Ergo *Dominium* est *actiuum & particulare*, quale necessarium est ad istam distributionem faciendam, & non in *communi & passiuum*.

20 V. Affero textum ex eodem examine Generali cap. 4. ubi statuitur, vt Nostri, si Ecclesiastici sint, non solumquam in Societatis corpus. vt Professi vel Coadiutores cooptati fuerint, nulla Ecclesiastica beneficia possint retinere, debeant tamen illa relinquere tempore probationis, quandoeunque Superiori visum fuerit, & idem dicitur generaliter de quibuscunque bonis Ecclesiasticis part. 3. cap. 1. lit. F. vt scilicet Scholares se debeant abdicare possessione bonorum, siue secularia illa, siue Eccle-

Ecclesiastica sint, quando Praeposito Generali videbitur; & his Constitutionibus conformis est Canon. i. prima Congregationis Generalis, qui sic habet. Nostri, qui ante ingressum in Societatem, habent beneficia, non cogantur ea relinquere, nisi iubente Generali Commissario, vel Provinciali: & praeterea etiam Canon. 17. §. 4. Sept. Congr. Gen. ubi sic dicitur; Pensionibus tamen Ecclesiasticis, & similibus generum horum, cum ita personalia sint, ut super Nostrorum personis constituentur, abdicare se in solidum Nostros non expedit: Patris tamen nostri iudicio annua illorum distributio committenda. Ex quibus locis sic argumentari licet. Scholares Societatis post vota simplicia, retinent Beneficia, & Pensiones; tum Ecclesiasticas; tum temporales. Ergo etiam bonorum quorumcunque temporalium Dominium. Consequentia est clara; quia non est maior ratio de bonis temporalibus, quam Ecclesiasticis. Antecedens patet ex textibus allatis.

Et quo ad Pensiones, & beneficia decisum est à 21
 Sacra Rota Romana in vna Nullius, seu Caput Aquensis Pensionis, die Luna 18. April. 1616. coram R. P. D. MARTINO ANDREA. In qua sacrum illud Tribunal toto orbe venerandum decreuit, P. Franciscum Nerium post emissa vota simplicia retinuisse Pensionem Ecclesiasticam. Et ratio, qua permota fuit SACRA ROTA est; quia Scholares Societatis retinent Ius, & Dominium bonorum suorum ad effectum ea distribuendi in pios vsus, ad quod ostendendum affert SACRA ROTA Constitutiones GREGORII XIII. Quanto fructuosius, & Ascendente Domino. de quibus nos paulò post dicemus: & alias rationes;

B

tiones;

riones, & Doctorum testimonia, tum è Societate; tum externorum, quæ videri possunt à §. *Præterea*, ad finem vsque Decisionis illius in Decisione ipsa huic scripto adiuncta.

22 Non est tamen omittendum, quod in ea Decisione asseritur, retentionem beneficij, & pensionis tribuere Ius Scholaribus post emissa vota simplicia, percipiendi ex illis annuos redditus, & fructus. Vt vel hinc intelligant Aduersarij hoc Ius & Dominium non esse in *Communi & passiuum*, sed *particulare, & actiuum*, & Titium retinere non solum Dominium bonorum suorum; sed etiam Ius ad omnes fructus ex illis perceptos ab alijs ipso inuito, recuperandos.

23 VI. Probatum eadem Assertio ex perpetua & constanti persuasione Patrum Societatis, qui conuenerunt iam septies ad Cōgregationes Generales. Hi enim simul Congregati, & habentes authoritatem condendi Decreta, & declarandi Constitutiones ex Indulto Sedis Apostolicæ, semper supposuerunt, Scholares post emissa vota ~~simplicia~~ *beneficia* retinere bonorum suorum, quæ in seculo habebant, *Dominium particulare, & actiuum*, quamobrem multa decreuerunt circa tempus, locum, modum, & alias circumstantias, quibus illorum bonorum distributio fieri debet. *Congregatio I. Decreto 140.* decreuit, vt nostri habentes beneficia, non cogantur ea renunciare ante Professionem. *II. Congregatio, Decreto 23.* statuit, vt bonorum distributio, fiat à Nostris intra eandem Prouinciam, & *Decreto 76.* de quorum consilio

hæc

hæc distributio fieri debeat. *Congregatio III. Decreto 16.* declarat, per Prouinciã in qua bona sunt distribuenda, intelligi Prouinciã, in qua ipsa bona sunt; & *Decreto 39.* iubet, in renuntiatione bonorum nullas iniri debere pactiones, nisi prius Præpositus Generalis informetur. *Cōgregatio IV. Decreto 65.* confirmat decretum proximè allatum Congregationis 3. & addit, dandam esse à P. N. Generali instructionē circa praxim eiusdē Decreti, & *Decreto 67.* cōfirmat Decretū quoddam III. Cōgregationis Generalis circa extractionē bonorū extra Prouincias. *Congregatio V. Decreto 50. § 4.* decernit, si Scholares distribuant sua bona sine facultate Superioris, facturos contra votū Paupertatis. *VI. Congregatio. Decreto 8.* concessit, vt in Casu distributionis bonorum aliqua bona applicari possent extra Prouincias, in quibus ipsa bona sunt, Seminarijs nostrorum etiam extra illam Prouinciã, si forte in ea ingressus sit ille, qui bona distributurus est; *VII. denique Congregatio. Decreto 17.* multa statuit circa distributionem bonorum, quæ nostri post vota simplicia retinent, quæ longum esset hic singillatim recensere, satis est, quod iubet, non fieri renuntiationes antequam liceat per patrias leges, quod permittas possessionem bonorum saltem ad quatuor annos, & dicat non expedire pensiones Ecclesiasticas, & similia, quæ merè sunt pertonalia, absolutè & in solidum abdicare. Ex quibus omnibus, vt significauimus, apparet, iuxta sensum totius Societatis legitimè toties congregatæ, per vota simplicia non amitti ius & Dominium actiuum, &

particulare, priorum bonorum, siue illa temporalia, siue Ecclesiastica sint.

II. ARGUMENTVM EX
Iure Pontificio.

24 **Q**VÆ iam tot locis ex Constitutionibus Societatis adductis, & Canonibus, & Decretis Congregationum Generalium probata sunt, confirmantur ex declarationibus Pontificijs. omissis autem *Summis Pontificibus* PAVLO III. IVLIO III. PAVLO IV. PIO V. GREGORIO XIV. & PAVLO V. imò & SACROS. CONCILIO TRIDENTINO, à quibus Societatis Institutum examinatum, probatum, commendatum, & confirmatum fuit, produco solum duos textus ex Cōstitutionibus duabus GREGORII TERTII DECIMI. Primus est ex Constitutione quæ incipit *Quanto fructuosius*. Data Anno 1582. Calend. Februar. qui sic habet, *quod verò ad paupertatem attinet, quamvis bonorum suorum Ius & Dominium iustas ob causas pro Superiorum arbitratu ad tempus retinere valeant, vt in pios vsus iuxta Euangelicum consilium distribuant; in illorum tamen vsu religiosam paupertatem seruant, nec vlla re tanquam propria, & sine Superioris facultate vri possunt.* Secundus textus habetur in Constitutione quæ incipit *Ascendente Domino*. Data 1584. 8. Calend. Iunij, vbi ita habetur. *Licet qui ad gradus Professorum, & Coadiutorum formatorum nondum peruenerunt, bonorum suorum Ius atque Dominium, tum alias ob iustas causas, tum etiam vt maiorem Societas habeat libertatem illos, si opus fuerit, cum*
minorè